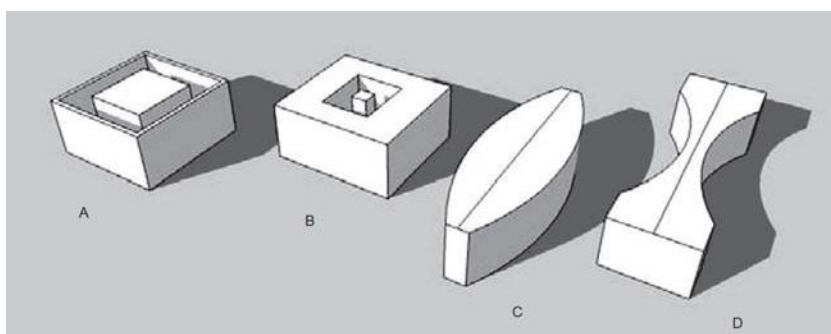

Ryc. 2. Wy pukłość i wklęsłość: A – układy bryłowe, B – układy powierzchniowe, C – układy liniowe

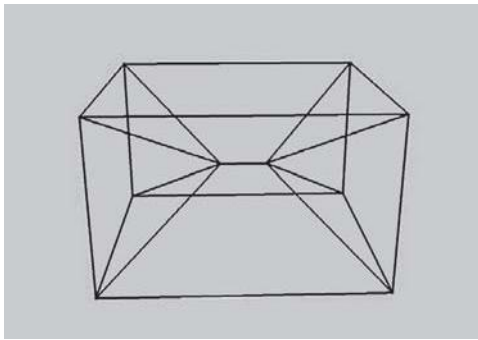

Ryc. 3. Nasycenie substancjalne: A – środkowe, B – obwodowe, C – osiowo-środkowe, D – osiowo-krańcowe

objętością) całego układu. Fragmenty pozbawione tworzywa nazywamy **pustkami** lub **wakuonami** (łac. *vacuus* – pusty), a fragmenty pełne – **masywami**.

Szkieletowość to cecha mająca charakter wirtualny – jej istotą jest wyznaczanie szkieletu wewnętrznego (linearnego, powierzchniowego lub linearno-powierzchniowego) złożonego z linii (lub

powierzchni) jednakowo oddalonych od przeciwległych granic obiektu (np. konturów lub powłoki). Szkielety takie nazwiemy **endoszkieletami**. Szkielet przestrzenny jest kształtem obiektu zredukowanym (ścienionym) do wewnętrznych linii i jako taki może stanowić jego substytut, co jest wygodne w niektórych działaniach i operacjach, a ponadto może być podstawą skonstruowania taksonomii kształtów brył architektonicznych. Niezależnie od szkieletów liniowych lub powierzchniowych wewnętrznych możemy wyróżnić szkielety zewnętrzne liniowe lub powierzchniowe. Nazwiemy je **egzoszkieletami**.

Ryc. 4. Szkieletowość prostopadłościanu: endoszkielet i egzoszkielet liniowy

Endoszkielety można podzielić na **sekcjowe**, czyli takie, w których daje się wyodrębnić wyraźnie ograniczone punktami skrajnymi odcinki linii szkieletowej, oraz **bezsekcjowe**, w których takie odcinki nie występują. Szkielety sekcjowe można z kolei podzielić na **beztrzonowe** lub **gałęziowe**, w których z punktu głównego wyprowadzone są gałęzie pierwszego stopnia, **trzonowe**, w których nie występują gałęzie i **trzonowo-gałęziowe**, w których występują zarówno gałęzie, jak i trzon. Tej taksonomii szkieletów odpowiada taksonomia brył, które mogą zostać wygenerowane przez translację podstawy o określonym typie szkieletu. Jediną różnicą między tymi taksonomiami jest nieco inne nazewnictwo. Tak więc w taksonomii brył układy beztrzonowe o szkielecie sekcjowym (gałęziowe) zostały określone jako rdzeniowe, układy o szkielecie trzonowym – jako strunowe, a te o szkielecie trzonowo-gałęziowym jako strunowo-gałęziowe.